

Posudek vedoucího/oponenta vysokoškolské kvalifikační práce:

Název práce: Archeologie a dobývání opevněných lokalit v 17. a 18. století. Případová studie obléhání Olomouce roku 1758

Autor práce: Jan Šuranský

Autor posudku: Mgr. Pavel Drnovský, Ph.D.

Doporučuji k obhajobě (vepsat ano / ne): ANO

Jednotlivá hodnotící kritéria (uvést u každého bodu známku A–F):

- 1) Hodnocení dodržení zadání a jeho naplnění. B
- 2) Struktura práce (přítomnost kapitol podstatných pro splnění cílů práce a relevance jejich obsahu), logika výstavby kapitol. B
- 3) Metodika práce. C
- 4) Práce s literaturou a dodržení citačních norem. E
- 5) Jazyková a pravopisná úroveň práce. D
- 6) Kvalita a úroveň obrazové přílohy, včetně jejího provázání s textem. D
- 7) Celkové hodnocení práce. D
- 8) Slovní komentář, připomínky, náměty, otázky k obhajobě (možno rozepsat).

Práce se věnuje problematice dobývání novověkých pevností, respektive možnostem poznání tohoto problému skrze archeologický přístup. Předmětnou lokalitu pro autora představuje pevnost Olomouc a její dobývání v roce 1758.

Autor vystavil práci z logicky ucelených dílů. Nejprve definoval téma práce a poté zařadil teoreticky zaměřené kapitoly. Na úvod se autor pokusil letmo nastínit tzv. archeologii konfliktů v České republice. Posléze je zařazena kapitola, která se věnuje osvětlení pojmu obléhání fortifikací v kontextu 17. – 18. století. Text je sepsán výstižně. Jeho kvalitu snižuje řetězení pouze dvou zdrojů (Duffy 1998 a Kupka 2005). Při uvádění tuzemských příkladů bylo možné využít domácí literaturu k tématu.

Čtvrtá kapitola se věnuje postupu výzkumu obléhaných fortifikací. Tento text odkazující na různé studie a přístupy k tématu nastiňuje zároveň i metodický rámec práce. Představeny jsou kartografické prameny, písemné prameny (osobně bych jejich zařazení zaměnil). Samostatně je představen *detektorový průzkum* (čerpáno pouze z Konrádová 2018, proč nebylo využito z textů, které se věnují čistě detektorové prospekci? Například práce D. Vícha). Posléze je uveden archeologický výzkum. Na závěr pak samostatně *letecká archeologie*. Vhodnější by spíše bylo celou část označit jako

Archeologický výzkum, který by měl zařazen své podkapitoly: Dálkový průzkum (sem by autor mohl autor kromě zkoumání leteckých snímků zařadit i analýzu výškopisu, kterou opomněl), průzkum detektory kovů, exkavace atd.

Pátý oddíl se představuje slovník pojmů, které se váží na popis obléhacích a obranných struktur. Takovéto hesláře je lepší zařadit na konec, nebo začátek práce.

Další oddíl se věnuje samotnému historickému pozadí olomouckého obléhání roku 1758. Autor překvapivě končí popis 7. května, kdy došlo ke stavbě obléhacích táborů. Uvedeny tedy jsou pouze události předcházející samotnému obléhání, čtenář by však jistě vyličení historických událostí po 7. květnu nepohrdl. Další průběh vojenských operací již není v textu zařazen (díličí úseky jsou uvedeny v rámci polygonů).

Sedmá kapitola se věnuje pramenům, které autor použil při svém výzkumu, představeny jsou základní publikované tituly a kartografické zdroje.

Jádro práce spočívá v popisu objektů. Autor si na základě výchozího kartografického znázornění obléhání Olomouce stanovil polygony (A až O) ve kterých pak sledoval přítomnost a lokaci objektů. Celkem pracoval s 221 objektem. V rámci jednotlivých polygonů autor postupoval dle stejných postupů. Identifikace objektů z primárního kartografického zobrazení – promítnutí do II. vojenského mapování – promítnutí do současných map, leteckých snímků (i archivních) – lokalizace v rámci dnešního stavu krajiny. Po představení všech polygonů následuje autorovo shrnutí situace a závěr. Bohužel byl autor stručný a výsledky své objemné práce zúročil pouze na dvou stranách.

Celkově práci hodnotím pozitivně, autor jako první komplexně pojal historickou událost obléhání Olomouce 1758 skrze archeologický přístup. Bohužel však plně nezúročil veškerý potenciál svých dat. Chybí hlubší propojení s historickými daty v závěru práce a též pomyslné zhodnocení a navržení dalších směrů bádání. V závěru je pouze zopakována metoda a obsah. Konstatování, že *....dobové mapy lze použít k lokalizaci objektů. Je nutné je ale použít zároveň s ostatními prameny...* mi přijde jako zbytečně stručné zakončení vynaloženého úsilí.

Celkové vyznění práce zbytečně sráží značné množství formálních nedostatků: nesjednocená citační norma, chyby v citacích, překlepy, gramatika, místy nekvalitní zdroje obrázků.

Práci doporučuji k obhajobě.

Podpis autora posudku.